

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Tredje behandling af lovforslag nr. L 312:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension, lov om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m.v., lov om vederlag og pension m.v. for ministre og lov om pensioner efter tidligere love om vederlag og pension m.v. for ministre. (Ophævelse af regler om samordningsfradrag og tilpasning til skattereform og arbejdsmarkedsbidrag).

Af finansministeren (Lykkesoft).

(Fremsat 19/5 93. Første behandling 26/5 93. Betænkning 18/6 93. Anden behandling 23/6 93. Tillægsbetænkning 23/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Nødgaard (FP):

Jeg vil kun ganske kort om dette lovforslag, som Folketinget nu skal vedtage ved tredje behandling, sige, at jeg personlig føler mig meget utryk ved loven, fordi en masse ting under udvalgsarbejdet, og hvad der ellers er sket omkring afskaffelsen af samordningsfradraget, har sagt mig, at der måske er et eller andet i denne lov, der ikke er rigtigt, bl.a. fordi det er gået så stærkt, som det er.

Jeg håber på, at finansministeren vil stå ved, hvad han tidligere har sagt, hvis vi ser, at alle disse eksempler, som er blevet manet frem i pressen i den seneste tid, viser sig at være rigtige, når dette skal til at fungere i det kommende par år, således at vi får løst det store problem, som alle otte partier her i Folketinget reelt har været enige om.

Derfor synes jeg også, at det er kedeligt, når vi om et øjeblik trykker på knapperne, at det ikke er otte partier, der stemmer for, for jeg tror, at mange af dem, der stemmer imod, bl.a. Fremskridtspartiet, gør det, fordi man er utryk ved den måde, det er foregået på.

Jeg er også utryk ved, at jeg i dag, hvor vi skal vedtage loven ved tredje behandling, endnu ikke har kunnet få bekræftet, at de berørte tjenestemandorganisationer har været tilfreds med den måde, forhandlingerne har været ført på. Det synes jeg er noget, der må mane til ef-

tertanke, hvis der direkte er tale om, at man ikke har overholdt tjenestemandsløvens bestemmelser med hensyn til de høringer, der skal finde sted.

Men o.k., jeg går ud fra, at finansministeren tager det ansvar, der nu følger. Vi må så senere – om et års tid, når vi ser, hvordan loven vil komme til at virke – se, om det så er så slemt, som det har været forudset i pressen.

Jeg er ked af, at vi ikke alle kan stemme for, for det var egentlig en sag, vi alle sammen var enige om i december 1992. Men nu skal tingene altså være sådan, og det skal køres igennem her og nu. Og jeg tror i hvert fald, at en masse mennesker, også ude i landet, føler sig meget utryk ved den måde, dette er foregået på.

Finansministeren (Lykkesoft):

Jeg tror, hr. Poul Nødgaard har ret i, at der er mange, der føler sig utryk. Jeg synes også, der er nogle enkelte organisationer, der har bidraget unødigt til den utryghed. Det kan godt skyldes, at de pågældende organisationer måske også har følt, at de ikke helt har kunnet gennemskue, hvordan dette kommer til at virke. Jeg har i hvert fald måttet notere mig, at så sent som i går var politiorganisationens formand ude med nogle betragtninger i B.T., der indeholdt klare misforståelser om virkningen af dette på to punkter.

Det ene var, at han gav udtryk for, at der var tale om en nedsættelse af dækningsgraden fra 66 til 57 pct. Der findes ikke nogen dækningsgrad på 66 pct. Dette lovforslag betyder over de kommende år en lille merudgift til tjenestemandspension og kan altså overhovedet ikke bringes i samklang med en påstand om, at man skulle nedsætte dækningsgraden med noget, der lignede 14 pct., for det er jo det, der ville være konsekvensen.

Det andet, som heldigvis er en misforståelse, er, at politiformanden tilsyneladende antog, at tjenestemænd, der kom til skade i tjenesten, eksempelvis de ulykkelige mennesker, der måske blev varigt skadet af de ubehagelige uroligheder på Nørrebro, i denne lovgivning på nogen måde skulle blive dårligere stillet, hvis den havde været gældende for dem – hvad den i øvrigt ikke er. Men det er ikke tilfældet. Der er ikke i mindste måde tale om forringelser for folk, som på grund af invalidering eller andet pensioneres tidligere.